

Pragnienie wszystkich narodów

Odnowiona Ziemia

Poruszę wszystkie narody tak, że napłyną kosztowności wszystkich narodów i napełnią ten dom chwałą – mówi Pan Zastępów – Agg. 2:7.

Patrząc w przyszłość z nadzieją na niebiańską nagrodę, Chrześcijanie radują się z obietnicy błogosławieństwa dla świata, opisanej w Biblii. „I wrócą odkupieni przez Pana, a pójdą na Syjon z radosnym śpiewem. Wieczna radość owionie ich głowę, dostąpią wesela i radości, a troska i wdychanie znikną” (Izaj. 35:10). Mimo że Pismo Święte obfi tuje w obietnice błogosławieństwa dla świata, ludzkość nadal pozostaje w niewiedzy wynikającej z ignorancji. Jedni nie mają nadziei na dalsze życie, wykraczając poza współczesność. Inni źle postrzegają niebiańską nagrodę, która jest obiecana tylko poświęconym naśladowcom Jezusa, gotowym na złożenie ofiary wraz z Nim. Jeszcze inni, trzymając się kurczowo tradycji, skazują większość ludzkości na wieczne męki. Bez względu na to co ludzie myślą na temat swojej przyszłości, Pismo Święte głosi, że Bóg w swojej nieskończonej miłości i mądrości przygotował plan dla wszystkich, według którego ziemia zostanie odnowiona i błogosławiona.

Okup wybawia wszystkich

„Który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tym. 2:4). Skoro zamiarem Boga jest ocalenie całej ludzkości od śmierci Adamowej, każdy plan, który umieszczałby poprzeczkę niżej musi być ludzkim tworem zakładającym ograniczone możliwości Boga w dążeniu do wypełnienia swojej woli. Aby grzech Adama został odkupiony, niezbędny był okup złożony przez innego doskonałego człowieka: „Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który siebie samego złożył jako okup za wszystkich, aby o tym świadczono we właściwym czasie” (1 Tym. 2:5,6).

Nie należy zawężać znaczenia zacytowanego wersetu do wszystkich wierzących, czy Świętym znajdujemy następujący przekaz: „On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, lecz za grzechy całego świata” (1 Jana 2:2). „Wspomną i nawrócą się do Pana wszystkie krańce ziemi, i pokłonią się przed nim wszystkie rodziny pogan” (Ps. 22:28). „(...) I będą w tobie błogosławione wszystkie plemiona ziemi” (1 Moj. 12:3). „Albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfi tość łaski i daru us-

prawiedliwienia, królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa. A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi. Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez posłuszeństwo jednego wielu dostąpi usprawiedliwienia” (Rzym. 5:17-19). Jezus złożył okup na Kalwarii za wszystkich ludzi, łącznie z tymi, którzy nigdy za Nim nie podążali.

Skoro Bóg pragnie zbawienia dla całej ludzkości, dlaczego nie pozwolił na to przez dwa tysiące lat od kiedy okup został złożony? Co wstrzymuje nastanie obiecane- go Królestwa i błogosławieństwa dla wszystkich ludzi? Dlaczego świat jeszcze nie został przywrócony Bogu?

Przemiana świata należy do przyszłości

„Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem” (Izaj. 55:11). Czas od chwili chrztu Pana Jezusa w Jordanie aż do teraz jest przeznaczony na powołanie i wybór maleńkiej trzódki wiernych (Łuk. 12:32). Jest to okres podobny do tego za dni starożytnego Izraela, kiedy Bóg działał z niewielką grupą wybrańców, aby skompletować Oblubienicę. Wolą Boga jest ocalenie całej ludzkości. Ponieważ to się jeszcze nie stało, jedynym racjonalnym wytłumaczeniem jest to, że nie nastąpiła jeszcze próba przemiany świata i jest to nadal wydarzenie przyszłe.

Dla wszystkich, którzy w dowolnym stopniu poznają Ewangelię jest to pożytek i błogosławieństwo, nawet jeżeli nie spowoduje pełnego poświęcenia do wykonywania woli Bożej. Mimo że teraz nie jest czas sądu, po zmartwychwstaniu wszyscy potomkowie Adama będą musieli być mu poddani aby sprawdzić, czy są godni życia wiecznego. Dzisiejsze powołanie skupia się na poczuciu żalu i chęci poprawy.

Wszyscy, którzy chcą żyć dobrze i sprawiedliwie, według zasad zawartych w Piśmie Świętym, powinni być zachęceni do dalszych starań. Jednakże wszelka samokontrola, potępienie grzechu i trzymanie się biblijnych zasad w obecnym czasie, będzie pomocne dla tych, którzy kroczyć będą „drogą świętą” w Królestwie. „Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się upamiętali. Gdyż wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez męża, którego ustanowił,

potwierdzając to wszystkim przez wskrzeszenie go z martwych” (Dz. Ap. 17:30, 31).

Doskonała ziemia dla doskonałego człowieka

Powrót świata w ręce Boga będzie oznaczał nie tylko odzyskanie życia, ale również początkowej doskonałości umysłowej, moralnej i fizycznej, którą Adam i Ewa posiadali, kiedy przebywali w ogrodzie Eden. Na Ziemi zostaną przywrócone warunki z czasów Raju. „Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia; niech się rozraduje i zakwitnie step! Niech jak złotogłów bujnie zakwitnie i weseli się, niech się raduje i wydaje radosne okrzyki! (...)” (Izaj. 35:1, 2).

Przywrócenie doskonałych warunków na Ziemi zostało jasno opisane w Piśmie Świętym. „Na środku ulicy jego i na obu brzegach rzeki drzewo żywota, rodzące dwańście razy, wydające co miesiąc swój owoc, a liście drzewa służą do uzdrawiania narodów. I nie będzie już nic przekłętogo (...)” (Obj. 22:2, 3). „Gdyż Pan pocieszy Syjon, pocieszy wszystkie jego rozpadliny. Uczyni z jego pustkowiada Eden, a jego pustyni ogród Pana, radość i wesele zapanują w nim, pieśń dziękczynna i dźwięk pieśni” (Izaj. 51:3). Odbudowanie Ziemi jest również częścią odnowienia wszechrzeczy (Dz. Ap. 3:21).

Odnowiona i doskonała Ziemia (nie niebo) jest idealnym środowiskiem dla doskonałego człowieka: „I są ciała niebieskie i ciała ziemskie, lecz inny jest blask niebieskich, a inny ziemskich” (1 Kor. 15:40). Bóg wie jakie są najlepsze warunki dla doskonałego człowieka i takie zapewnił Adamowi i Ewie w ogrodzie Eden. Źródłosłów hebrajskiego słowa Eden tłumaczony jest jako „przyjemność, rozkosz”. Kiedy na Ziemi zapanują idealne warunki, doskonały człowiek będzie szczęśliwy; nie będzie tęsknił za niebem.

Wiele osób, które wyrażają nadzieję na niebo, nie wie o co proszą. Pytane o to, co spodziewają się robić w niebie przez całą wieczność, często odpowiadają, że pragną różnych dobrych i zbawiennych ziemskich czynności. Jedni chcą być ponownie połączeni z członkami rodziny i przyjaciółmi. Drudzy nie wiedzą co mogliby tam robić, ale i tak pragną iść do nieba.

Pismo Święte opisuje misję zmartwychwstałych świętych w niebie jako podobną do tej realizowanej przez królów i kapłanów, którzy będą królować na ziemi (Obj. 5:10) podczas Wieku Tysiąclecia dla błogosławieństwa wszystkich rodzajów ziemi. „Lecz potem Święci Najwyższego otrzymają królestwo i posiadają królestwo na wieki, na wieki wieczne” (Dan. 7:18). Opisani zostali również jako sędziowie świata i upadłych aniołów: „Czy nie wiecie, że święci świat sędzić będą? A jeśli wy świat sędzić będziecie, to czyż jesteście niegodni osądzać

sprawy pomniejsze? Czy nie wiecie, że aniołów sędzić będziemy? Cóż dopiero zwykłe sprawy życiowe?” (1 Kor. 6:2, 3).

Nie tęskniąc za obietnicą daną świętym i nie przygotowując się do niej, nie można szczerze pragnąć nieba. Wielu naprawdę tęskni (i określa w opisach niebiańskiego rajy) za odnowioną ziemią pod władzą Księcia Pokoju oraz Jego świętych. Wielu, którzy nie zdają sobie sprawy z powagi tego, o co proszę, modli się o tę doskonałą ziemię: „(...) jako w niebie tak i na ziemi (...)” (Mat. 6:10). Niewątpliwie, te przyszłe warunki Królestwa są najpowszechniejszym, choć nieświadomym, pragnieniem ludzkości.

Tęsknota za Edenem

Wszyscy poszukują szczęścia i pokoju na różne sposoby: bogactwo, społeczność, filozofię, religię, rodzinę, politykę i inne. Mimo coraz większej wolności osobistej, niezadowolone ludzi wzrasta. Prawdziwa radość, spokój i dostatek przychodzi tylko wraz z odnowieniem wspólnoty z Bogiem przez krew Chrystusa: „Błogosławiony ten, którego pomocą jest Bóg Jakuba, którego nadzieja jest w Panu, Bogu jego” (Ps. 146:5). Wystarczy zwrócić uwagę na różne polityczne i ekonomiczne eksperymenty, które podejmowała ludzkość, szczególnie w ostatnich latach: kapitalizm wolnorynkowy, demokracja, komunizm, socjalizm i nacjonalizm. Każde podejście wydawało się najbardziej uczciwe, sprawiedliwe i słuszne. W rzeczy samej, mimo że często niefortunne i źle zaplanowane, rozwiązania te napędza pragnienie poprawy funkcjonowania i sytuacji ludzkości.

Nieprzebrane środki wydawane są na walkę z różnymi efektami grzechu: chorobami, ubóstwem, nadużyciem narkotyków, przestępstwami i wojną. Jak dotąd zanotowano niewielkie postępy w stosunku do tego, co będzie miało miejsce po nastaniu Królestwa Chrystusowego.

Ludzie tęsknią za tym żeby odetchnąć od konsekwencji grzechu. Pragną pełnego powrotu do bycia dziećmi Bożymi, jakimi byli Adam i Ewa. Pragną uwolnić się od niewoli grzechu. Apostoł opisuje te pragnienia: „Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych, gdyż stworzenie zostało poddane znikomości, nie z własnej woli, lecz z woli tego, który je poddał, w nadziei, że i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. Wiemy bowiem, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i wspólnie boleje aż dotąd. A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wzdychamy w sobie, oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego” (Rzym. 8:19-23).

Jakież wspaniałe błogosławieństwa oczekują ludzkość. Powinniśmy dostrzegać wielkie błogosławieństwo w

możliwości dostrzegania wspaniałych perspektyw w nadziei dla ludzkości oraz w braniu udziału w dzieleniu się tą wieścią z innymi ludźmi, na miarę możliwości. Udział w odwróceniu przekleństwa adamowego od ludzkości oraz przywrócenia świata Bogu będzie przy-

wilejem każdego wiernego członka maleńkiej trzódki. Kiedy ludzkość powróci do jedności z Bogiem, prawdziwie spełni się pragnienie wszystkich narodów.

Aaron Marten